

KLANAC U VELÈBITU

Mirjana Trošelj piše: „Molim Vas možete li istražiti zašto prirodoslovci (struka) mijenjaju (amerikaniziraju) izvorni klanac Velike i male Paklenice u kanjon? (...) Ne vidim nikakvog opravdanja da izvorni paklenički klanac (Klanac) postane

kanjon u znanstvenoj i stručnoj literaturi o Nacionalnom parku. I drugo pitanje: Zašto ta ista struka (prirodoslovci itd.) ne nauči naglašavati izvorno Velèbit, javna glasila također.“

Problem je izrečen jasno, dobro i odlučno, moglo bi se samo dodati da bi se američki kanjoni u općoj uporabi mogli nazivati klancima.

Stjepan Babić

U SPOMEN

ŽARKO MULJAČIĆ

(Split, 2. listopada 1922. –
Zagreb, 7. kolovoza 2009.)

Početak kolovoza ove godine napustio nas je veliki hrvatski jezikoslovac Žarko Muljačić, nedugo nakon odlaska svojega kolege Dalibora Brozovića s kojim je zajedno, nakon osnutka zadarskoga Filozofskoga fakulteta (1956.), osmislio i organizirao nastavu jezikoslovnih predmeta i dao ton plodotvornomu lingvističkom istraživanju na toj mladoj sveučilišnoj ustanovi.

U Zadru je predavao talijansku i romanšku lingvistiku, a u znanstvenom istraživanju držao se načela da ponajprije treba dobro poznavati činjenice u njihovu širokom kontekstu, a zatim te činjenice proučavati prema eksplicitno razrađenoj i strogoj znanstvenoj metodologiji. Tako se ubrzo potvrdio kao talijanist i romanist koji suvereno vlada svim relevantnim činjenicama i kao jezikoslovac istraživač koji je neprestano vodio računa o čistoći metodologije istraživanja i pomicao granice teoretskih spoznaja. U duhu tradicije svojih učitelja Petra Skoka i Mirka Deanovića, držao je da hrvatski romanist

ponajprije treba proučavati one probleme romanistike koji se izravno tiču hrvatskih prostora i hrvatske jezične i kulturne povijesti. Od samoga početka svojega znanstvenoga rada – u mnogobrojnim knjigama te u nebrojenim studijama i člancima u domaćim i inozemnim časopisima i drugim publikacijama – profesor Muljačić nametnuo se kao jedan od najboljih poznavatelja dalmatskoga jezika, kao vrstan talijanist te izvrstan poznavatelj svih bitnih pitanja koja se odnose na hrvatsko-romanske (osobito hrvatsko-talijanske) jezične i kulturne veze, kao romanist koji je neprestano u romanističkim radovima otvarao nove mogućnosti u metodologiji jezikoslovnih istraživanja. Nezamislivo je danas proučavanje romanskih jezika, posebice dalmatskoga i talijanskoga, njihove fonologije i leksika, proučavanje klasifikacije genetski srodnih jezika, standardologije itd. bez solidnog uvida u mnogobrojne radove profesora Muljačića.

Rodio se 2. listopada 1922. u Splitu, a studij romanistike završio je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje su mu učitelji bili Petar Skok i Mirko Deanović. Nakon kratkotrajnog rada u Puli, Splitu i Dubrovniku (prvih godina nakon diplome), njegov znan-